

Het orgel in de Oude Kerk

Het orgel in de Oude Kerk van Oosterbeek, in 1997 gebouwd en voltooid door de orgelbouwers Gebr. Van Vulpen te Utrecht, is een zgn. ballustrade-orgel.

Voor deze vormgeving is gekozen vanwege de beperkt beschikbare ruimte op het orgelbalkon.

De windvoorziening bevindt zich in de torenkamer daarachter.

Het orgel heeft een klassieke vormgeving en is geïnspireerd op de zgn. Utrechtse orgelbouwstijl uit de tweede helft van de 18e eeuw, de tijd van Gideon Thomas Bätz. Er is echter geen sprake van een exacte kopie.

Het orgel is een mechanisch instrument voorzien van 1 manuaal of klavier en aangehangen pedaal.

De speeltafel bevindt zich aan de achterkant van de orgelkas, zodat de communicatie tussen organist en datgene wat zich afspeelt in de kerkruimte, geschiedt door middel van een gesloten videosysteem.

De dispositie bestaat uit 8½ stem en heeft de volgende samenstelling:

Prestant 8' (disc. dubbel) Octaaf 2' Holpijp 8' Cornet 4 sterk (disc.) Octaaf 4' Mixtuur 3,4,5 sterk (bas / disc.) Gemshoorn 4' Trompet 8' (bas / disc.) Quint 3' (bas / disc.) Opliggende Tremulant Omvang manuaal: C t/m F''' Omvang pedaal: C t/m D' Al het sierwerk en de labia van de pijpen zijn voorzien van bladgoud.

Alle pijpen in het orgelfront zijn sprekend, behalve die in de bovenste velden.

Het orgel beschikt over vele voor het koraalspel adequate mogelijkheden en is tevens geschikt voor concertant gebruik.

Bron: Aart Hordijk